

Verslag Nizinny Weekend
4 en 5 oktober 2008

En dan nu het weer voor komend weekend: "Het gure herfstweer van de afgelopen dagen zet zich voort met temperaturen van...". Ik wil het eigenlijk niet horen. Ze (Pia de fokster van mijn hond) vroeg het zo vriendelijk en uitnodigend: "jullie komen toch ook?".

Sorry, ik heb mezelf nog niet voorgesteld. Ik ben Martin, getrouwd met Ina, vader van Duuk, Sophie en Boris en baas van Dieuwertje. We mogen graag kamperen (mooi weer kampeerders) en nemen de hond altijd mee. Op een uitnodiging voor een weekend kamperen zeggen wij dus niet snel nee. Afijn de 'weers' voorspellingen zijn dus niet gunstig en Dieuwertje heeft de laatste twee dagen last van een soort peuter pubertijd. Kan nog leuk worden dat weekend. Aankomst vrijdagmiddag. Het is nog droog, de locatie was goed te vinden en Pia en Henk en enkele vreemden verwelkomen ons hartelijk. Caravan waterpas zetten, tentje voor de kinderen opzetten, trapje spannen en wij zijn klaar voor wat er komen gaat. Regen!

Zaterdag.

8.30. Snel wassen en aankleden want Dieuwertje wil eruit. Er lijkt een waterig zonnetje te schijnen dus ik laat Dieuwertje goed gemust naar buiten. Dieuwertje heeft weinig aandacht voor het doen van welke behoefte dan ook. Ze wil maar één ding en dat is naar dat harige beest aan de andere kant van het veld. Gelukkig is ze aangeliënd en legt ze zich daar verrassend snel bij neer. De beloning na het doen van je behoeftes is ... inderdaad vrijheid. In rechte lijn naar die andere hond die dat duidelijk niet had verwacht, maar na enige aarzeling liggen ze al snel te ravotten. Al snel sta ik in gesprek met de charmante eigenaresse van de andere hond. Het leven van de baas van een hond is zo slecht nog niet.

10:00. Er is een wandeling van een uur in het bos gepland. Eerst een bak koffie en de overige aanwezige niziny's met eigenaren begroeten. Het verbaast me weer dat Niziny's het onderling zo goed en zo rustig (geen lawaai) kunnen vinden. Ik besluit na 10 minuten wandeling (eigenlijk al te lang voor zo'n jonge hond) weer terug te gaan. Op de terugweg worden we vergezeld door een zusje van Dieuwertje en een zeer vreemd getrimde Niziny. Of toch niet? Het blijkt een zeer vriendelijke en rustige dwergschnauzer te zijn. Even later haken ook een ander zusje van Dieuwertje en een volwassen niziny af. De zusjes vermaken zich zichtbaar en zien er binnen korte tijd zeer onverzorgd uit.

14:00 Na een welverdiende middagrust (inderdaad ook ik) staat het middagprogramma gepland. We worden door Lucyna ingewijd in de geheimen van de klikker training. Geweldig om mens en dier zo samen te zien werken. ....nee dit is voor geen van beide werken. Dit straalt puur plezier uit. Ik neem me voor om nog meer tijd in de opvoeding van Dieuwertje te steken. Na deze fantastische voorstelling mogen we zelf wat oefeningen met onze hond doen. Wat denkt u van:

- Kruiwagenrace: hond in de kruiwagen en 'even' heen en weer tussen twee pionnen;
- Bal op lepeltje: met een eetlepel en een bal daarop in de ene hand en de hond aan de andere een slalomparcours lopen;
- Zeiltje kruipen: Met je hond onder een zeil door kruipen;
- Speeltje zoeken: speeltje verstoppert onder één van de huisjes en de hond laten zoeken;
- Hoepelspringen: makkelijker voor de hond dan voor de baas;
- Verleidingsroute: je hond in rechte lijn naar je toe laten komen terwijl er allerlei (lekkere) verleidingen naast de route liggen;
- Appel in het water eten: Samen met je hond van een appel eten die in een teil met water ligt;
- Hond aankleden: T-shirt en sjaal aantrekken en omdoen bij de hond;
- Stoelendans: inderdaad, maar wel met hond.

We hebben genoten. Vrouw, kinderen maar niet in de laatste plaats Dieuwertje en ondergetekende. En kennelijk viel het op want we mochten (ondanks diskwalificatie bij de stoelendans, onterecht natuurlijk) met de hoofdprijs naar huis. ....sorry caravan.

17:30. Onder het genot van een heerlijke barbecue nog meer Niziny eigenaren leren kennen.

Zondag

10:00. Na heerlijk te hebben uitgeslapen en een korte wandeling (toch zeker 100 meter in de regen) gaan we met een gedroogde en gekamde Dieuwertje richting Jonge Hondendag. Eerlijk gezegd is een show niet zo mijn ding, maar goed ik ben er nu toch. Ik vertel iedereen die het horen wil dat, gezien het formaat van mijn pup (eerste week at ze slecht), we wel vals zullen moeten spelen om een prijs op

te kunnen eisen. Niet erg moeilijk je laat gewoon per ongelijk wat lekkers op strategische plaatsen vallen, toch. Tijdens het wachten valt het me op dat de keurmeester mevrouw M. ten Cate rustig en ontspannen de tijd neemt om de aanwezigen mee te nemen in haar besluiten en uit te leggen dat een keurmeester het eigenlijk alleen voor de winnaars goed kan doen. Door de onderbouwing van haar besluiten leer ik de ras kenmerken wat beter kennen en door de wijze waarop ze het doet wint ze mijn sympathie. Als ik eindelijk de ring in mag ben ik mijn voornemen inmiddels vergeten. Dieuwertje heeft echter goed geluisterd en staat al snel uitgebreid te plassen. Ik merk dat ik me hier toch wat ongelukkig bij voel. Gelukkig wordt al snel een dweil uit een hoek gehaald en wordt het voor ons opgeruimd (waarvoor nog dank). Helaas heeft de keurmeester niet veel oog voor mijn lieve Dieuwertje en gaat haar aandacht duidelijk naar de nadere twee pups. Later blijkt waarom. We worden derde of laatste als je dat graag wilt horen. Na afloop wil ik toch graag even mijn frustratie kwijt bij de keurmeester die gelukkig oog heeft voor mijn brede glimlach terwijl ik haar vertel dat ik haar een trut vind omdat we laatste zijn geworden. Ik laat er snel op volgen dat ik heb genoten van haar uitleg. Hoewel ik duidelijk geen kenner ben (of misschien wel juist daarom) kan ik me vinden in haar beoordeling en weet ik dat er mensen zijn die er blij mee zijn, omdat ze me ervan verdenken dat ik naast mijn schoenen zou gaan lopen. Tijdens de aansluitende lunch (dank aan allen voor de snickers. Ik zal de komende twee weken dagelijks aan jullie denken) besluiten we niet mee te gaan met de puzzeltocht (excuus aan de organisatie), maar onze inmiddels kleddernatte kampeerspullen op te pakken en naar huis te gaan.

Martin Sierink
Baasje van Dieuwertje

